

Țara

Vasile Alecsandri

Din umbra deasă-a norului
Întins pe țări străine
Cu aripile dorului
Voios revin la tine,

O! cuib al fericirilor,
O! țară luminoasă,
Comoara-a nălucirilor,
Gradina mea frumoasă!

Ș-avântul tinereților
Ce-n sânu-mi se trezește,
Prin lumile poeziilor
Zburând mă rătăcește.

Și-n farmecul avântului
Tot ce sub ochi răsare
În poalele pământului
Mai dragălaş îmi pare;

Întinderea câmpiilor
În zări mai lin se pierde.
Mai dulce-i rodul viilor,
Verdeața e mai verde.

Mai înalte sunt înălțimile,
Mai cald e mândrul soare,
Mai limpezi limpezimile
De râuri și izvoare.

Iar fetele cu florile
Mai viu râd între ele,
Și spun privighetorile
Mai tainic vers la stele.

Aice-i țara basmelor
Ce îngână-a noastră minte
Prin freamătul fantasmelor
Din timpi de mai înainte.

Aice-i vestea Doamnelor
Din lumea legendară,
Ș-a prelungirii toamnelor

Sub cerul de primăvară.

Aice-i țara țărilor
Ș-a doinelor de jale
Ce-n liniștirea serilor
Te țin uimit în cale.

Aici cu lacrimioare
Bujori se prind în horă.
Aice însuși soarele
Are-ntre flori o soră,

Și-n stâncile Carpaților
Cresc păsări năzdrăvane,
Și-n sufletul bărbaților,
Mândriile române!

O! gura dulce-a raiului,
Tu dai prin o zâmbire
Și fericire traiului,
Și morții fericire.

Luceferii eterului
Râvnind privesc la tine,
Și toți îngerii cerului
Te-au îndrăgit ca mine!